روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷
تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸
توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵
www.sharghdaily.ir
چهارشنبه ۵ بهمن ۱۴۰۱ • ۳ رجب ۱۴۴۴ • ۲۵ ژانویه ۲۰۲۳ • سال بیستم • شماره ۴۴۸۱ • ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۲:۱۷ • اذان مغرب ۱۷:۴۳
اذان صبح فردا ۵:۴۲ • طلوع آفتاب ۷:۰۹

روزنامه شرق

• هرساله با فرارسیدن فصل زمستان، جمعیت زیادی از قوهای مهاجر به تالاب سرخ‌رود در روزرامحله شهرستان محمودآباد در استان مازندران پرواز می‌کنند. جمعیت قوهای فریادکش امسال به بیش از ۲۰۰۰ بال رسیده است.
عکس: احسان فضلی اوصانلو، ایرنا

دیالوگ روز

ماد- جف نیکولز- ۲۰۱۲

ماد (متیو مک‌کانهی): رودخونه آشغال‌های زیادی را با خودش می‌آره،
بعضی‌هاشون باارزشن، بعضی‌هاشون نه!
باید بدونی چی ارزش نگه‌داشتن داره، چی نداره!
انتخاب با خودته!

نشانه‌خوانی

اما و اگرهای تغییر استاندارد آلودگی هوا

پویا نعمت‌اللهی
دکترای علوم ارتباطات اجتماعی

خبرگزاری رسمی کشور از قول وزیر کشور تیتری به این مضمون زده که «استانداردها برای تصمیم‌گیری در کمیته اضطرار آلودگی هوا تغییر می‌کند». در سال جاری شدت آلودگی در مقایسه با سال‌های قبل بیشتر و غلیظ‌تر و تعداد روزهای تعطیلی مدارس نیز بیشتر بود. این وضعیت صدای همه را درآورده است؛ از برخی فعالان فرهنگی گرفته تا اولیای دانش‌آموزان و خود آموزش و پرورش نیز شاکی این تعطیلی بودند. به همین خاطر وزیر کشور اظهار کرد پیشنهاد جدیدی به دولت ارائه شده تا این استانداردها را کمی تغییر دهند که لازم نباشد در این شرایط مدارس تعطیل شوند. اما این اظهارات بلافاصله با واکنش روبه‌رو شد. منظور از سخنان وزیر کشور چه بود؟ کدام استانداردها باید تغییر کند؟ پس تکلیف سلامت فرزندان و دانش‌آموزان چه خواهد شد؟ آیا در این میان باز هم پای منافع سیاسی و تبلیغاتی در میان است؟ نکته در اینجاست که اظهارات وزیر کشور تا اندازه زیادی دچار بدفهمی شده است. حتی مطالعه متن کامل آن در خبرگزاری رسمی کشور هم تغییر زیادی در شفاف‌سازی ذهن مخاطب ایجاد نمی‌کند؛ چراکه اساسا نحوه تنظیم خبر مذکور مناسب نبوده است. در این زمینه سایر سایت‌ها و خبرگزاری‌ها تلاش موفق‌تری داشته‌اند. اکنون سؤال این است که منظور وزیر کشور از این سخنان چه بوده است؟ پیش از پاسخ به این سؤال باید به این نکته اشاره کرد که به طور کلی دو نوع متغیر در هر تصمیم‌گیری وجود دارد (البته برخی نوع سوم را هم ذکر کرده‌اند). این متغیرها عبارت‌اند از متغیر مستقل و متغیر وابسته. متغیر وابسته آن متغیری است که به مطالعه آن علاقه داریم و متغیر مستقل نیز آن متغیری است که دچار تغییر می‌شود تا میزان تأثیر آن بر متغیر وابسته مطالعه و بررسی شود. متغیر مستقل متغیری است که از طریق آن متغیر وابسته تبیین می‌شود. به عبارت دیگر پژوهشگر با دستکاری متغیر مستقل، تمایل دارد که آثار و تغییرات پدیدآمده را بر متغیر وابسته مطالعه کند. چنان‌که وزیر کشور توضیح داده، گویا یک مصوبه وجود دارد که در آن مشخص شده اگر میزان آلودگی به فلان اندازه (یا شاخص) برسد، آنگاه طبق قانون باید مدارس تعطیل شود. در همه‌جای کشور بر اساس همین مصوبه در صورت رسیدن به سطوح مشخصی از آلودگی باید مدارس تعطیل اعلام شوند. احتمالا این به آن معناست که اگر میزان آلودگی به سطوح مربوطه برسد، آنگاه عدم تعطیلی مدارس یک ترک فعل محسوب می‌شود. در عین حال آقای وحیدی در ادامه صحبت‌های خود اشاره می‌کند که با کمک سازمان محیط زیست، پیشنهاد جدیدی به دولت ارائه شده که استانداردها کمی تغییر کند تا دیگر لازم نباشد در این شرایط نسبت به تعطیلی مدارس اقدام کرد. اکنون وزیر کشور موضع افراد و گروه‌ها و سازمان‌هایی را تأیید می‌کند که به تعطیلی بیش از حد مدارس اعتراض دارند. این گروه‌ها معتقدند تعطیلی مدارس نقشی در میزان آلودگی هوای تهران ندارد و باید تعطیلی مراکز آموزشی آخرین راه‌حل باشد و نه اولین راه‌حل. همین جمله آخر گواه این است که این رابطه هنوز ثابت نشده و ارتباط متغیرهای وابسته و مستقل باید با دقت بیشتری مطالعه شود. اهالی فلسفه در این مواقع به یک دوگانه مألوف استناد می‌کنند. فرض کنید چیزی شما را آرام کند که می‌دانید سراسر غیرواقعی است. در این صورت آیا آن موضوع، محصول نیاز به آن آرامش است؟ یا نیاز به آن آرامش، محصول آن موضوع است؟ در حال حاضر که تهدید سرمای طاقت‌سوز و آلودگی مستمر هوا از بین رفته است، طبعا دولت باید فکری به حال این تعطیلی‌ها بکند که گویا در قالب تغییر استانداردها صورت خواهد گرفت؛ تغییری که وزیر کشور آن را «کم» می‌داند. احتمالا مصوبه جدیدی به‌زودی ابلاغ می‌شود. در این مصوبه اندازه شاخص آلودگی که منجر به تعطیلی مدارس می‌شود، افزایش خواهد داشت. وزیر آموزش و پرورش گفته در کشور ما با شاخص الودگی ۱۵۰ تعطیلی اعلام می‌شود ولی در مکزیک و چین با شاخص ۳۰۰ هم مدارس همچنان باز هستند. طبعا این میزان دو برابری نمی‌تواند مصداقی از تغییر «کم» مطمح نظر وزیر کشور باشد. به هر تقدیر این انتظار وجود دارد که تصمیم‌گیری در این زمینه با درنظرگرفتن تمامی ابعاد ماجرا و با لحاظ‌کردن الزامات ناظر بر سلامتی این سرمایه‌های انسانی بی‌بدیل کشور باشد و تا حد امکان از امثال آن کلی‌گویی‌های مقایسه‌ای وزیر آموزش و پرورش به دور بماند. هرچند اکنون به واسطه این جو شدید که ذیل انتقاد از تعطیلی مدارس ایجاد شده است، هرگونه انتقاد از چنین مصوبه احتمالی نیز نامسموع باقی خواهد ماند. در انتها باید مشخص شده باشد که در معادله ارتباط میان شاخص آلودگی هوا و تعطیلی مدارس، کدام‌یک قرار است متغیر مستقل و کدام متغیر وابسته باشد. هر پاسخی که به این سؤال داده شود، آنگاه حالت عکس آن نزد وزیر آموزش و پرورش برقرار خواهد بود.

یاشار دارالشفایی از تز دکترایش دفاع کرد

حس توأمان غم و شادی

گیسو فغفوری: عکسی که از سوی سازمان زندان‌ها و ابتدا در خبرگزاری تسنیم از جلسه دفاع تز دکترای «یاشار دارالشفایی» منتشر شده، شاید یکی از تأثیرگذارترین عکس‌های این روزهای ما است. «یاشار دارالشفایی» با حضور مسئولان زندان و همچنین پنج نفر از استادان ازجمله اعضای هیئت علمی دانشگاه تهران و نیز دانشگاه‌های علم و فرهنگ و علوم توان‌بخشی و سلامت اجتماعی به دفاع از رساله خود پرداخت. جلسه دفاع او در محل دارالقرآن شهید لاجوردی زندان رجایی‌شهر بود.

هرچند در خبرهای منتشرشده او را به‌عنوان «ی.د» یا «مددجو» نامیده‌اند، اما «یاشار دارالشفایی» برای من و خیلی از کسانی که او را می‌شناسند «مددجو» نیست، برای ما «ی.د» نیست. برای من و خیلی از ما، او نماد انجام اتفاقات نشدنی است. برای ما اتفاقا او مددده‌نده خیلی از کارگران است؛ خیلی از پیک‌موتوری‌ها. «یاشار دارالشفایی» قبل از زندانی‌شدن به خاطر اعتراضات اخیر در حال تحصیل در مقطع دکترای دانشگاه علوم بهزیستی و توان‌بخشی تهران در رشته «سلامت و رفاه اجتماعی» بود. طبق گزارش خبرگزاری‌های رسمی او روز یکشنبه دوم بهمن ۱۴۰۱ در زندان رجایی‌شهر کرج از رساله خود با عنوان «بررسی وضعیت کارگران و رفاه آنان» دفاع کرد. از تز او سطح دغدغه و علاقه‌مندی‌اش کاملا مشخص می‌شود. برای او «بهبود» زندگی «کارگران» حرف نیست، هدف است و آرمان. در خبر آمده است که او در حضور استادان راهنما، مشاور و سه نفر به‌عنوان داور، به دفاع از رساله دکترای خود تحت عنوان «بررسی وضعیت کارگران و رفاه آنان بعد از پیروزی انقلاب اسلامی» پرداخته است. خبرگزاری تسنیم درباره‌اش نوشته است: «دارای مدرک تحصیلی کارشناسی مدیریت صنعتی از دانشگاه بین‌الملل و کارشناسی ارشد در رشته رفاه و برنامه‌ریزی از دانشگاه تهران است که چاپ دو جلد کتاب درباره عدالت و سیاست‌گذاری اجتماعی و همچنین چهار مقاله از دستاوردهای علمی او محسوب می‌شود» و همراه این خبر دو عکس منتشر شده است؛ دو عکسی که در زیرنویس یکی از آنها از همان کلمه غریبه و دردآور «مددجو» استفاده شده است. خبر رسمی خبرگزاری تسنیم تکمله‌ای دارد که نشان می‌دهد واقعا چه کار بزرگی خانواده دارالشفایی انجام داده‌اند و آغازگر چه مسیری بوده‌اند. «به گفته عزیزی، مدیر زندان رجایی‌شهر، همه منابع مورد نیاز برای تنظیم رساله دکتری با همکاری و مساعدت واحد فرهنگی در اختیار مددجو قرار گرفته است. در این زمینه لازم به ذکر است که درحال‌حاضر با ایجاد زیرساخت‌های لازم و تأمین ابزار و تجهیزات مورد نیاز، امکان تحصیل در ایام تحمل حبس برای همه مددجویان علاقه‌مند از سوی واحدهای ذی‌ربط فراهم شده است». در این خبر کوتاه، سپیدخوانی زیادی وجود دارد؛ ولی وقتی همشهری خبر را با این تیتر منتشر می‌کند که «به چینش استادان نگاه کنید» سعی دارد حس تلخ تحقیر را عیان کند؛ حس تلخی که انگار با دیدن این عکس کفایت نمی‌کند، حتما باید با انتخاب کلمات مشخص شود. این جلسه دفاع خیلی چیزها کم دارد؛ ازجمله دانشجویان همکلاسی «یاشار دارالشفایی» که شنونده این تز دکتری باشند.

شاید به‌زودی یاشار دارالشفایی برایمان از جلسه دفاعش بنویسد و بگوید که چه کسانی در جلسه حضور داشتند. آیا از پدر و مادر و خانواده‌اش هم کسی بودند؟ استادان چه کار کردند؟ یعنی وقتی دستش را گرفتند و به او تبریک گفتند و با او صحبت کردند، چطور توانستند بغض‌شان را مخفی کنند؟ یا درباره این موقعیت منحصربه‌فردی که «دارالشفایی» توانسته بود برایشان فراهم کند، از او سپاسگزار بودند؟ استادان داور و راهنما که به‌عنوان استادان دانشگاه حضور در زندان را تجربه کردند و در موقعیت داوری قرار گرفتند و احتمالا با مسئولان زندان ناهاری یا غذایی هم خوردند. شاید در خبرها بارها خوانده باشیم که یک زندانی توانسته تحصیلش را ادامه دهد. مثل متن همین خبر که در آن آمده است: «هم‌اکنون تعداد ۱۱ نفر از مددجویان زندان رجایی‌شهر در مقطع کارشناسی رشته حسابداری و دو نفر در مقطع کارشناسی ارشد رشته مهندسی عمران و حقوق بین‌الملل در حال ادامه تحصیل هستند»، اما موضوع این است که این عزیزان زندانی ما از کسانی بودند که خود خالق فکر و اندیشه بودند. راستی در این دو عکس یک نکته هست که شاید کمی موقعیت دراماتیک تصویر را متفاوت می‌کند، اما به هر حال اتفاق افتاده است؛ یعنی این سنت عجیب پذیرایی در جلسه دفاع تا رجایی‌شهر هم رفته است. هرچند اگر حداقلی نگاه کنیم، همین که سعی شده است شرایط دفاع سیار شبیه جلسه دفاع در دانشگاه باشد، خود شایان توجه است. دیدن این دو عکس از جلسه دفاع «یاشار دارالشفایی» برای ما کسانی که در ایران زندگی می‌کنیم، خلق موقعیت خاص زندگی در این روزگار کشورمان است؛ حس یک تجربه متفاوت اشک و لبخند، حس متفاوت غم و شادی، پیروزی و شکست، افسوس و حسرت و توانستن و رسیدن. آن وقت است که با تمام وجود می‌توانیم از درخواست آزادی نخبه‌های زندانی و آزادی دکترهای زندانی بنویسیم؛ از دکتر یاشار دارالشفایی، از دکتر مدنی جامعه‌شناس، از دکتر محمدرضا جلایی‌پور و چندین نفر دیگر از پزشکان زندانی. از دکترهایی که با علایق و سلیقه‌های مختلف سیاسی، همه آنها در یک نکته مشترک‌اند؛ عشق به ایران و مردم ایران. از وکلا، روزنامه‌نگاران، پزشکان، فعالان مدنی و دکترهایی که قطعا آزادی آنان خیلی بیشتر به نفع ایران است تا ادامه بازداشت‌شان پشت میله‌های زندان. ۲۵ همکار روزنامه‌نگار در زندان هستند. نیلوفر حامدی و الهه محمدی بیش از ۱۲۵ روز است که در زندان هستند. بقیه همکاران‌مان با حکم‌های سنگین مواجه شده‌اند و در چند روز اخیر سه روزنامه‌نگار دیگر، ملیکا هاشمی، سعیده شفیعی و مهرنوش زارعی، به اوین منتقل شده‌اند. دوستان و عزیزانی که به همراه خانواده‌هایشان چشم‌انتظار آزادی‌شان هستیم.

جهان‌خوانی

نشست سالانه داووس

از بحران انرژی تا کمبود مواد غذایی

محمود فاضلی

پنجاه‌وسومین نشست سالانه اجلاس داووس (مجمع جهانی اقتصاد موسوم به اجلاس داووس) از ۲۶ دی‌ماه در سوئیس آغاز به کار کرد و تا ۳۰ دی‌ماه ادامه داشت. این اجلاس برای اولین بار در ژانویه سال ۱۹۷۱ و در شهر داووس سوئیس به‌عنوان مکانی برای جمع‌شدن رهبران اقتصادی و سرمایه‌داران اروپایی راه‌اندازی شد. ایده اصلی اجلاس این بود که اقتصاددانان، سیاست‌مداران، صاحبان سرمایه، نظریه‌پردازان و هنرمندان در یک جا جمع شوند تا درباره مسائل روز جهان تبادل نظر کنند. در نشست سال جاری بیش از دوهزارو ۷۰۰ رهبر از ۱۳۰ کشور جهان ازجمله ۵۰ رئیس کشور و دولت شرکت داشتند. روسیه برای دومین سال متوالی در این اجلاس شرکت نداشت و در واکنش به حمله روسیه به اوکراین از نمایندگان روسیه برای حضور در مجمع اقتصاد جهانی دعوت نشده بود.

مناقشه روسیه و اوکراین

مناقشه روسیه و اوکراین یکی از مهم‌ترین موضوع‌های مباحثه سیاست‌مداران جهان در این نشست بود. هیئت بلندپایه‌ای از واشنگتن به کی‌یف آمد تا درباره جزئیات کمک آمریکا گفت‌وگو کند. ملاقات آمریکایی‌ها با همکاران اوکراینی خود پشت درهای بسته برگزار شد. در داووس از روز اول صحبت از عرضه محموله‌های جدید تسلیحات به اوکراین، امنیت انرژی و فشار تحریم به روسیه به راه افتاد. هنری کیسینجر، وزیر امور خارجه اسبق آمریکا، در داووس مدعی شد ایده جایگاه بی‌طرفی اوکراین دیگر معنی ندارد؛ «در آینده می‌توان اوکراین را در ناتو پذیرفت. تا پیش از جنگ، من مخالف عضویت اوکراین در ناتو بودم، به خاطر اینکه از این می‌ترسیدم که آن پروسه‌ای که ما حالا شاهدش هستیم، آغاز شود. حالا که این پروسه به چنین سطحی رسیده است، ایده بی‌طرفی اوکراین در این شرایط دیگر معنی ندارد و عضویت اوکراین در ناتو قابل قبول است». کیسینجر در گذشته جایگاه بی‌طرفی برای اوکراین را برای حل مناقشه روسیه و اوکراین ضروری می‌دانست. او چندین بار از ابتدای آغاز عملیات نظامی در اوکراین، درباره ضرورت در نظر گرفتن چنین جایگاهی برای اوکراین سخن گفته بود.

بحران اقتصادی در جهان

اجلاس داووس با شرکت رهبران اقتصادی و سیاسی جهان، چهره‌های سرشناس و فعالان اجتماعی در برهه‌ای برگزار شد که اقتصاد جهان به دلیل تورم و رکود بالا، بحران انرژی، اختلال در زنجیر عرضه ناشی از جنگ در اوکراین و بازگشت مجدد کرونا در چین، بار دیگر تحت فشار قرار گرفته است. این اجلاس مهم بین‌المللی همچنین در بحبوحه یکی از شدیدترین رکودهای اقتصادی در قرن جاری برگزار شد. «کلاوس شواب»، بنیان‌گذار مجمع جهانی اقتصاد، اعتقاد دارد بحران‌های اقتصادی، زیست‌محیطی، اجتماعی و ژئوپلیتیکی در حال هم‌گرایی و ترکیب‌شدن با یکدیگر هستند و آینده‌ای بسیار متنوع و نامطمئن را ایجاد کرده‌اند. نشست سالانه داووس باید اطمینان یابد که رهبران در اندیشه این بحران گرفتار نخواهند ماند. به اعتقاد او، «برای آنکه آینده در دستانمان باشد، باید امروز بستری داشته باشیم که تمامی عوامل ذی‌نفع جامعه جهانی (ازجمله دولت‌ها، کسب‌وکارها، مردم عادی و جوانان) را در بر گیرد». موضوع نشست امسال «همکاری در جهان چندپاره» نام داشت؛ عنوانی که خبر از چالش پیش‌روی جهانی می‌دهد که امروز بیش از همیشه متحدنبودنش آشکار است. مهم‌ترین مسائل در دستور کار این اجلاس، بحران‌های انرژی و مواد غذایی، تورم بالای جهانی، سرمایه‌گذاری در تکنولوژی‌های در حال ظهور و همچنین خطرات ژئوپولیتیکی کنونی برای اقتصاد جهان و جنگ اوکراین و تبعات گسترده ناشی از آن، محور اصلی مذاکرات امسال را تشکیل می‌داد. تورم در اقتصادهای پیشرفته مانند آمریکا و منطقه یورو به اوج خود رسیده است؛ این امر بانک‌های مرکزی را مجبور کرده در مسیر افزایش نرخ‌های بهره بانکی باقی بمانند. این به معنای افزایش هزینه‌های وام در مواجهه با روند کند اقتصادی است.

از تنش تا استقبال

از دیگر مسائل مطرح‌شده در اجلاس می‌توان به اظهارات نخست‌وزیر یونان در این نشست مبنی بر اینکه با ترکیه وارد جنگ نخواهیم شد، اشاره کرد. به گفته او «باید بتوانیم مانند دو فرد بالغ گفت‌وگوی منطقی داشته و اختلافات‌مان را ازجمله تعیین حدود مرزهای آبی در دریای اژه و مدیترانه شرقی حل کنیم». حمد بن‌عبدالرحمن آل‌ثانی، وزیر خارجه قطر نیز در حاشیه این نشست اقدامات اخیر دولت طالبان در افغانستان علیه زنان را بسیار ناامیدکننده دانست و تأکید کرد قطر این اقدامات را نه از بُعد دینی و نه حتی از بُعد فرهنگی، منطقی نمی‌داند. وزیر امور خارجه عربستان نیز در این اجلاس توافق برای تشکیل کشور مستقل فلسطین را پیش‌شرط ریاض برای برقراری روابط رسمی و دیپلماتیک با رژیم اسرائیل دانست. معاون نخست چین از سرمایه‌گذاری خارجی در این کشور استقبال و تأکید کرد چین پس از سه سال که از انزوای کرونایی آن می‌گذرد، اکنون درهای خود را به روی جهان گشوده است. او با این سخنان، به‌وضوح نشان داد کشورش برای جبران کاهش سرعت رشد اقتصادی خود رو به همکاری‌های بین‌المللی آورده است.

نقد هفته

طمأنینه

امیر عربی
چشم‌پزشک

درحالی‌که حدود یک سال و نیم از روی کار آمدن تیم جدید سیستم بهداشت و درمان می‌گذرد و عدد استیضاح تیم وزارتی در رسانه‌ها حول‌وحوش ۹ یا ۱۰ می‌چرخد، مرور اتفاقات این مدت، فعل و انفعالات چندین دهه را به ذهن متبادر می‌کند. از کنترل کرونا و گسترش تاریخی پوشش واکسیناسیون شروع شد، با هزارتوی افزایش سهمیه پزشکی در کنکور ادامه یافت، دانشگاه‌ها تأسیس و دانشکده‌ها تبدیل به دانشگاه شد، مقررات طرح نیروهای متخصص و سال‌های تعهد و خرید آن ساماندهی شد، طرح دارویار شکل گرفت و به شکل غیررسمی سقوط کرد، داروهای رایج در مقاطعی شدیدا کمیاب شد، دریافت پروانه مطب تسهیل شد، شیب مهاجرت بیشتر از پیش توجهات را جلب کرد و چندین اتفاق ریز و درشت دیگر. مانند هر کارنامه دیگری، این کارنامه شلوغ هم نکات مثبت و منفی زیادی دارد و حتی شاید بتوان از بخشی از این کارنامه تمام‌قد دفاع کرد. برای مثال کنترل وضع اسفبار کرونا نه‌تنها در جلسات پیش‌رو برای استیضاح، بلکه برای کل دنیا و آخرت وزارت نقطه قوت و دستاورد بزرگی محسوب می‌شود. یا مثلا ساماندهی توزیع نیروهای طرحی کار قابل قبولی بود که توسط مسئولان مربوطه انجام شد و شاید اگر زورشان به رانت‌بازی‌های خارج‌وزارتی (ازجمله آشنابازی‌های همین نمایندگانی که الان طلبکار هستند) می‌رسید، الان جایی از ایران خالی از پزشک نبود. نقص قوانین آزادسازی مدرک و سال‌های تحصیل رایگان در دهه اخیر این اجازه را به برخی دانه‌درشت‌ها داده بود تا بدون گذران هیچ طرح و تعهدی با شندرغاز پول پدر وثیقه‌ای بگذارند (اصلا مطمئن نیستیم پرداخت شده باشد) و بلافاصله از سر کلاس‌های دانشگاه به کشورهای دیگر بروند. همان رفقای نه‌چندان باهوش و درس‌خوان الان پس از ۱۰ سال سر از هاروارد و مایوکلینیک در آورده‌اند و پست می‌گذارند که «خودمان زندگی‌مان را ساختیم»، حال آنکه جای خالی این دانشمند خودساخته در مناطق محروم کشور را همکلاسی‌های بی‌رانت و سهمیه‌اش پر کرده و خواهند کرد. تغییر قوانین اخیر در آزادسازی مدارک شاید مهاجران هاروارد را بر سر میز مذاکره نکشاند، ولی حداقل جلوی بعدی‌ها را می‌گیرد. در فهرست اقدامات تیمی که گویا عنقریب قرار است استیضاح و شاید برکنار شود، می‌توان نکات مثبت دیگری هم یافت که اشاره به آن در این مقال نمی‌گنجد. ولی برای اقدامات ناموفق هم می‌شود فهرست ساخت و شاید در رأس این فهرست از اقدامات شکسته‌خورده بتوان شتاب‌زدگی و عجله را نام برد. به همین سیاهه اقدامات ابتدای مطلب توجه کنید؛ همان‌طور که گفته شد، این حجم از اقدامات اگر به جای یک و نیم سال با طمأنینه بیشتر در سه یا چهار سال انجام می‌گرفت، شاید الان هم من و شما پول کمتری برای دارو می‌دادیم، هم خود مسئولان مربوطه به جای راهروهای مجلس در راهروهای وزارت در حال عبور و مرور بودند. شاید اگر هر طرح با تمرکز بیشتر اجرا می‌شد و هم‌زمان دستاوردهای آن تبیین و شفاف‌سازی می‌شد، الان من و شما طرح دارویار را با تغییر ظرفیت پزشکی و آنفلوانزا و کرونا قاطی نمی‌کردیم. آینده استیضاح نامشخص است و شاید مناسبات بازی قدرت ناگهان تغییر کند و همه چیز آرام بگیرد که اگر این‌گونه شد، امیدواریم اقدامات بعدی آرام‌تر اجرا شود.

خبرخوانی

تسلیت برای درگذشت مختاباد

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران برای درگذشت ابوالحسن مختاباد پیام تسلیتی منتشر کرد. در این متن آمده است: «خبر تأسف‌بار درگذشت سیدابوالحسن مختاباد روزنامه‌نگار متعهد و نویسنده دردآشنای حوزه موسیقی در خارج از وطن، جامعه روزنامه‌نگاری کشور را داغدار کرد. او که زمان زیادی از عمر گران‌قدر خود را برای کمک به هم‌صنفان خود اختصاص داده بود، به‌عنوان بازرس و یکی از اعضای کمیته حل اختلاف انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران در رفع مشکلات کاری جمعی از همکاران روزنامه‌نگار بسیار تلاش می‌کرد. علاقه وافر مختاباد به انجام امور صنفی و نیز خیرخواهی‌اش نسبت به روزنامه‌نگاران آسیب‌دیده از او شخصیتی شریف و دوست‌داشتنی ساخته بود. فقدان این عزیز را به اصحاب رسانه و اهل فرهنگ و خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنیم و از خداوند متعال برای آن مرحوم، آمرزش و رحمت الهی و برای بازماندگان، صبر و شکیبایی خواستاریم».

ابوالحسن مختاباد از روزنامه‌نگاران باسابقه ایران است که صبح روز دوشنبه سوم بهمن در آمریکا به علت ایست قلبی درگذشت. مرگ ناگهانی او، اهالی رسانه و موسیقی را شوکه کرده است.

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران